

До книги додано досить
тури, в якому наведені основні
Вихід цієї монографії сл
трібна книга видана дуже неве

Рецензія на II збірк медицини і с

Збірник складений з наукового інституту на філософській кафедрі Університету біології та медицини імені І.І. Мечникова.

Цікава стаття К. Ю. Ко-
сомої теорії спадковості». У
часною біологією з проблеми с
неспроможність спроб прихильн
стичні і метафізичні побудови.
Робота спирається на міцну баз
стю і логічністю та переконливі
зокрема, українськими вченими.
І. Панчева, С. М. Ціпер
І. Панчева містить аргументова-
хильників хромосомної теорії сп
лідність ряду концепцій генетики

Поверхнева аргументація р
спадковість набутих ознак». Від
спадково деякі змінені властивості
але прямі експериментальні докази
умовні поки що не одержані.

І хоч факт успадкування є ніву, — проблема ця зберігає свою нестійкість, — не знайшли належного відповідника.

Критика генної теорії спадку ідеалістичних і метафізичних певної біології, побудована на застарілому матеріалі, є чисто теоретичним доказом, який виконує функцію підкреслення «активності» випадковості в біології. Доказується, що випадкові процеси в біології виступають як форма прояву необхідності, заслуговують на підтримку та підкреслення.

Автор підкріплює висловлені з медицини. Методологічно правильність для аналізу основних ганізмів, розвитку і деградації окочин. В статті багато говориться про взаємовідношення не розклютих

Критика ідеалістичних і мета-
Н. В. Фетісова, С. М. Бірі-
ва) або зовсім відсутня, або від-

важко зовсім відсутня, або відсутністю. Критикуючи ідеалістичні концепції прихильників мутаційної теорії, слід було обґрунтувати, що вим: відомі численні фізичні і сутні причини і наслідок. Автоставлення до вчення про канцерогенез ідеалістичним — ще не означає, що в найближчі роки будуть одержані злоякісних новоутворень людського тіла. У цьому випадку припустимо, що вони будуть, але не завтра, а після певного періоду часу. Важливо зазначити, що вони будуть, але не завтра, а після певного періоду часу. Важливо зазначити, що вони будуть, але не завтра, а після певного періоду часу.

М. И. Гуревич — «Исследования патогенеза артериальной гипертонии», Изд-во АН УССР, Киев, 1960, 116 стр.

Боротьба з гіпертонічною хворобою є одним з найактуальніших завдань сучасної медицини. Незважаючи на величезну кількість праць, присвячених її розв'язанню, суть захворювання досі не цілком ясна. Прогрес у цій галузі істотно гальмується тим, що багато сторін етіології і патогенезу гіпертонічної хвороби ще не можна вважати з'ясованими.

Книга доктора мед. наук М. І. Гуревича присвячена одній важливій проблемі — патогенезу артеріальної гіpertонії. Автор протягом багатьох років провадив у лабораторії, керованій дійсним членом АМН СРСР М. М. Горевим, різноманітні дослідження в цій галузі.

У першому розділі книги автор, який чудово вивчив велику вітчизняну та зарубіжну літературу, присвячену патогенезу артеріальної гіпертонії, зробив змістовний огляд сучасного стану проблеми і піддав обґрунтованій критиці помилкові методологічні положення в цій галузі. В цьому розділі виразно виділені вузлові проблеми, які потребують першочергового розв'язання.

Важливу роль у вивчені патогенезу, а також у розробці методів раціональної терапії гіпертонічної хвороби відіграли створені в останні десятиріччя експериментальні моделі хронічної гіпертонії. Описові цих моделей і висвітленню значення кожної з них присвячений другий розділ книги. Детальний розгляд позитивних особливостей і недоліків різних методів створення експериментальної гіпертонії дуже корисний для дослідників, які працюють в галузі фізіології та патофізіології кровообігу, а також для широких кіл медичних працівників. Особливий інтерес становлять дані, що стосуються опису тих форм експериментальної гіпертонії (рефлексогенної, ниркової, кортикалної), які були грунтovanно вивчені автором, що зробив істотний вклад у розуміння механізму розвитку цих форм.

Наступні три розділи присвячені викладенню результатів власних досліджень автора. Вони є підсумком широких і складних у методичному відношенні досліджень і становлять незаперечний інтерес для правильного розуміння патогенезу артеріальної гіпертонії. Аналіз результатів експериментальних досліджень і проведених паралельно кінічних спостережень дав М. І. Гуревичу можливість охарактеризувати послідовний розвиток змін у вищих відділах центральної нервової системи при експериментальній гіпертонії і гіпертонічній хворобі. Автору вдалося навести дуже струнку схему механізму розвитку артеріальної гіпертонії. Щодо патогенезу експериментальної гіпертонії висловлені автором твердження цілком переконливі, бо вони побудовані на величезній і добре проаналізованому фактичному матеріалі. Щодо механізму розвитку гіпертонічної хвороби, то, ураховуючи надзвичайну складність її патогенезу, дані автора можуть бути використані для розуміння лише деяких сторін механізму її виникнення. Порушення функціонального стану вищих відділів центральної нервової системи є пусковим механізмом розвитку гіпертонічної хвороби. Інші фактори (нирковий, ендокринний тощо) включаються вторинно в патогенез захворювання, викликають поглиблений розладів центрально-нервової регуляції кровообігу. Автор одержав переконливі експериментальні докази існування своєрідного «порочного кола» в розвитку артеріальної гіпертонії. Висловлене положення про спільність патогенезу різних форм артеріальної гіпертонії дуже цікаве, хоч і містить деякі дискусійні питання, які потребують дальших експериментальних підтверджень.

Цікаві дані про характер порушень у вищих відділах центральної нервової системи при різних за своєю етіологією формах експериментальної гіпертонії. Експериментальні дослідження автора вдало доповнюються фізіологічними спостереженнями, проведеними в клініці на значному числі хворих на гіпертонічну хворобу.

Наведені в монографії дані свідчать про значення типологічної характеристики нервової системи для розвитку і перебігу експериментальної гіпертонії, що становить значний інтерес для клініки. Нові дані одержані з ряду інших спірних питань патофізіології гіпертонічної хвороби.